

fektettem be az üzletbe. Jövedelmezett 800 koronát. A szeretőm kapott belőle 200-at.

Érdekes, hogy mikor a szeretőjéről kezdett beszélni, a szívtelen esirkefogó szemeiben könnyek gyülekeztek.

— Nagyon szeretem ezt a nőt.

Fényképet vett elő és gyengéden cirógatta azt, majd dicsérni kezdte és sohasem fogyott volna ki a dicsérő jelzőkből, ha én nem figyelmeztetem, hogy térjünk inkább a tárgyra.

— Ne beszéljünk most már róla, elég bázom vele, mikor munkában vagyok. Sok gondot okoz ám egy új trükk kitalálása. De azért hála isten, mindig akadt valami életre való eszmém.

Már nagyon belebeszélgettünk az éjszakába és rövidesen bucsuztam az érdekes fiutól. Mikor kifelé mentem, hallottam, hogy oda-szólt a kollégájának:

— Hátha még mindent elmondtam volna.

Nem mondott el mindent, hanem amit elhallgatott, azt most elmesélte a szegedi rendőrség krónikája. Gersli újabb trükköt eszelt ki, uriaszonyok nevében rendezett gyűjtéseket a szegény és elhagyott gyermekek felruházására. Karácsonykor lesz a ruhakiosztás. Gerslinek lehet, hogy igaza lesz, karácsonykor ruhát osztanak ki, valószínűleg rabruhát, de azt nem a szegénygyermek, hanem Gersli fogja kapni.

(sz—m.)

Szegedi tisztviselők küzdelme a drágaság ellen.

— Perjéssy Mihály dr városi képviselői jelölése. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi ösztisztviselők szövetsége ma este közvetlen egymásután két ülést is tartott az Otthon tisztviselő egyesület helyiségében. Az első ülésen Pálffy József dr szegedi árvaszéki elnök elnökölt és indítványozta az értekezletnek, hogy Szeged első kerületében a Hamza Géza eltávozásával megüresedett városi képviselői tisztségre Perjéssy Mihály dr táblabíró jelöljék.

A szegedi ösztisztviselők szövetségének értekezlete egyhangú lelkesedéssel fogadták el az indítványt és elhatározták, hogy Perjéssy Mihály dr jelöltsége érdekében küldöttsegileg megkeresik Rósa Izsó drt és Pálffy Dánielt, valamint a többi pártok vezéreit.

Örömmel regisztráljuk ezt a szerencsés választást, melylyel a szegedi tisztviselők társadalmá olyan emberben összpontosították teljes bizalmukat, aki mindenkép méltó erre a bizalomra. Perjéssy Mihály drt közéleti tevékenysége és rokonszenves egyénisége teljes mértékben predesztinálja erre a diszes bizalmi tisztségre s benne a szegedi tisztviselői kar ügyüknek erőskezű, agilis főkarolóját fogják találni, amire a drágaság ellen való küzdelmükben amugy is szükségük van. Ez a mozgalom különben is össze van növe Perjéssy Mihály dr nevével, mert Szeged városában ő volt e mozgalom egyik kezdeményezője s az ő egyéniségének nagy része van abban, hogy az izoláltan álló szegedi tisztviselő osztályok ügyük védelmére egységes, erős táborra tömörüültek.

E jelölő értekezlet után azonnal kezdetét vette a drágaság ellen indított küzdelme érdekében való értekezlet. Ezen az értekezleten Perjéssy Mihály dr elnökölt. Pálffy József dr a városi tisztviselők egyesületének nevében indítványozza, hogy kettős irányú mozgalmat indítsanak a drágaság leküzdésére. Egy országos jellegű mozgalmat oly módon, hogy memorandumban keressük meg Szeged város törvényhatósági bizottságát, hogy tegye magáévá a memorandumban kifejtett indokokat, és annak alapján hívja fel az ország összes törvényhatóságait, hogy hasonló értelemben foglaljanak állást és kérjék az ország kormányát a drágaság okainak

megszüntetésére, illetve mérséklésére és az ország tisztviselői helyzetének javítására. Ezen kívül a helyi drágaság leküzdésére külön városi mozgalmat fognak indítani.

Hozzászóltak még e tárgyhöz Hoffer Jenő, a magántisztviselők egyesületének alelnöke, Reich Manó és Valihora István, mint az állami tisztviselők egyesületének képviselői.

Az indítvány egyhangú elfogadása után a törvényhatósági bizottsághoz fölterjesztendő memorandumot olvasták föl, melyet egy e célra választott bizottság szerkesztett meg. A memorandumot az értekezlet teljes egészében magáévá tette és megbizta az elnökséget annak fölterjesztésére.

Itt említjük meg, hogy Héderváry Károly gróf miniszterelnök a képviselőházban ma délelőtt fogadta az igazságügyi kezelő tisztviselők országos egyesületének, a magyarországi napidijasok szövetségének, az állami és törvényhatósági szolgák országos szövetségének, a magyar állami alkalmazottak nyugdíjgyejesületének küldöttségét. A küldöttség nevében Ráth Endre dr országgyűlési képviselő memorandumot nyújtott át a miniszterelnöknek, akit arra kérnek, hogy a VIII—XI. fizetési osztályba sorozott tisztviselők, valamint a fizetési osztályba nem sorozott gyakornokok, továbbá a napidijasok, az altisztek, hivatalsszolgák, a fogház- és fegyőrség, az okleveles vízvezetők és a kisebb javadalmazású s az ingyenes szolgáltatást teljesítő állami alkalmazottak részére az 1911. évre visszamenőleg s ezentúl mindaddig, míg a drágaság tart, illetve míg a fizetések a mai viszonyokhoz mértén fölemeltetnek, jelenlegi fizetésük harminc százaléka-nak megfelelő összeget drágasági pótlék címen engedélyezzen. Kérték továbbá, hogy a drágasági pótlékot a nős és a nőtlén állami alkalmazottaknak egyenlő arányban folyósítsák, miután munkakörük egyenlő s a drágaság is egyenlően sújtja őket.

A miniszterelnök válaszában kijelentette, hogy a mai nagy gazdasági föllendülés egyrészt, másrészt a világot mozgó erők hoztak magukkal, hogy a fiksztatást húzó alkalmazottak rosszabb sorsba jutottak. Belátja, hogy ez tarthatatlan állapot. Tisztában van ezzel a kormány is és nemcsak hogy régóta foglalkozik ennek a kérdésnek a megoldásával, hanem már teljesen elkészített egy törvényjavaslatot, amely legközelebb a törvényhozás elé kerül és amely — ha csak átmenetileg is — meg fogja oldani a helyzetet.

A küldöttség tagjai lelkes éljenzéssel fogadták a miniszterelnök válaszát.

A monarchia és a marokkói egyezmény. Bécsből jelentik, hogy a monarchia nem járul hozzá a marokkói egyezményhez mindaddig, amíg nem tudják, hogy milyen kedvezményeket biztosít az egyezmény a monarchiának.

Megérkezett a flotta! A Stefani-ügynökség tegnap este hat órai kelettel jelent: Tegnap késő este az oázisban tartózkodó ellenség támadást intézett a Hamidie erőd ellen. Az olasz ütegek visszaszorították a török csapatokat. A Szidi Meszriben lévő olasz hadosztályt tüzéséggel, gyalogsággal és egy villanyreflektorral erősítették meg. Ma délután újra támadást intéztek a török csapatok a Bumelania erőd ellen, de visszaszorították őket. — Konstantinápolyból jelentik: Az Ikdám című lap azt a hirt kapta, hogy tizennyolc hadihajóból álló olasz flotta a Dardanellák elé érkezett és Sedil-Bár és Kunkala között állott fel. Hivatalosan nem erősítették meg az Ikdám hírért. Az Egyiptomba utazó török bizottság az angol királynak levelet adt át, melyet a szultán saját kezűleg irt a királyhoz. A porta tiltakozik az ellen, hogy olasz aeroplánokról bombákat dobáljanak a békés tripoliszi lakosságra.

SZINHÁZ, MŰVÉSZET

Színházi műsor.

Nov. 16, csütörtök: Orvosok. (Bemutató) páros $\frac{2}{3}$.
Nov. 17, péntek: Orvosok, páratlan $\frac{1}{3}$.
Nov. 18, szombat: Kis herceg, páros $\frac{2}{3}$.
Nov. 19, vasárnap d. u.: Sárga liliom, vasárnap este: Kis herceg, páratlan $\frac{1}{3}$.
Nov. 20, hétfő: Kis herceg, páros $\frac{1}{3}$.
Nov. 21, kedd: Orvosok, páratlan $\frac{2}{3}$.
Nov. 22, szerda: Tatárjárás, páros $\frac{2}{3}$.
Nov. 23, csütörtök: Ártatlan Szuzsi, páratlan $\frac{1}{3}$.
Nov. 24, péntek: Az ezred apja, páros $\frac{2}{3}$.
Nov. 25, szombat: A papa. (Bemutató), páratlan $\frac{1}{3}$.
Nov. 26, vasárnap d. u.: Eszemadta, vasárnap este: A papa, páros $\frac{1}{3}$.

Műtermet a szegedi művészeknek.

(Saját tudósítónktól.) Szoktunk és szeretünk hivatkozni Szeged fejlett kulturális életére és intézményeire. Nem minden alap nélkül, mert bátran elmondhatjuk, hogy az ország fővárosa után Szeged következik első sorban azok között a városok között, ahol az irodalom, művészet és tudományos munkálkodás megbecsülésre talál. Ennek ellenére és épen ezért nagyon sok a tennivalónk ezen a téren.

Ma, amikor Szeged város nagyarányú város fejlesztési programjának a lakás szükségén való segítés céljából a városi lakóházak, amint általánosságban mondják: szükség-lakások építése oly eminens kérdését képezi, nem szabad megfeledkeznünk a kulturális szempontokról sem és egyidejűleg programba kell venni egy művészház építését is.

Szegeden nagyobb számban élnek művészek, — ha ugyan életnek lehet nevezni azt a tengődést, ahogyan a szegedi művészek isten és az emberek jóvoltából megvannak. A városnak mostoha gyerekei azok, akik isten-áldotta tehetségükkel fényt és dicsőséget szereznek nemcsak a saját nevüknek, de Szeged városnak is. Ha egyik-másik törekvő és szerencsésebb művészünknek minden segítség nélkül a maga erejéből országos névre sikerül szert tennie, akkor szívesen hivatkozunk a nagy művész szegedi származására. Pedig a szegedi levegő, a szegedi föld ősmagyar ereje egymagában nem elegendő a művészi tehetség fejlesztésére. Kell hozzá egyéb is, még pedig sok-sok alkalom, ami csak úgy önmagától a jó isten kegyelmében nem kínálkozik.

Szegeden még pénzért sem kapni műtermet vagy műteremnek alkalmas lakást. A mi művészeink legtöbbje szegényes kis lakásban, vagy hónapos szobában, megfelelő fény és világítás nélkül rakja a színeket a vászonra vagy gyurja az agyagot úgy, amint arra alkotó zsenije szerint képes, és nem lehet csodálni, ha ilyen szituációban nagy dologra nagy alkotásokra nem képesek.

Aránylag kis városok több megértést, több méltányosságot tanusítanak a művészekkel szemben. Vannak községek, ahol egy művészház egész művészkolóniát teremtett, mely azt a községet valóságos művészthonná avatta. Budapesten a budai részen, a szép fekvésű Fejérváry-uton már régebben építettek megfelelő, szép művészházakat, nagy levegős műtermekkel, ujabban pedig a tizedik kerület periferiáján a Százados-utcában építettek tizenöt darab tipikus szép művészházat, melyben összesen huszonnyolc műterem van. Pedig Budapesten legalább pénzért lehetne kapni műterem helyiséget. A főváros hatósága azonban belátta, hogy nem minden festő Szinnyi Merse Pál és nem minden szobrász: Stóbl és Zala és nem lakhatnak mind a saját villáikban, de vannak nagyon sokan a fiatalok közül, akik szintén festők és szobrászok, sőt tehetségesek, akik nem bírják el a féktelen drágaságot és nem fizethetnek ezeket műterem bérért.

Szeged város tanácsa már gyakran adta tanujelét a művészek iránt érzett szimpátiájának. Ideje lenne azonban belátni azt, hogy a művészek ebből a szimpátiából nem élhet-